

Adevăr și dragoste

Adevărul era trist pentru că oamenii fugeau de el. Într-o zi a întâlnit dragostea. Aceasta era îmbrăcată într-un veșmânt cald și colorat și oamenii o invitau la ei. Atunci dragostea a observat cât de tulburat era adevărul și a întrebat ce motiv avea să fie astfel.

„Eu sunt bătrân și oamenii nu vor să mă lase în viața lor“, a răspuns adevărul. „Și eu sunt foarte bătrână“, a fost replica dragostei, „și, cu toate acestea, oamenii tot mă caută. Tu ești neliniștitor pentru oameni, deoarece ești atât de gol. Îmbracă-te cu căldura și culorile mele și pune în jurul comorii adevărului tău mantia dragostei și atunci oamenii îți vor ura bun-venit.“

Apoi dragostea i-a explicat și mai departe: „Adevărul gol-goluț este la fel de îngrozitor pentru oameni, ca și dragostea nesinceră. Noi avem nevoie unul de celălalt. Căci o dragoste sinceră și un adevăr plin de dragoste sunt sursele vieții și ale bucuriei.“

Autor necunoscut

„Dacă taci,
taci din dragoste;
dacă vorbești,
vorbește din dragoste;
dacă muștri,
muștră din dragoste;
dacă cruți,
cruță din dragoste!
Lasă dragostea să prindă
rădăcini în viața ta,
și de aici pot să rezulte
doar lucruri bune.“

Augustinus

